

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150401776/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

med de Andre en Bøn, og snart efter gled den lavkjoledede Baad, ved raske Aareslag, ud fra Bredden. Frankerigs Skjæbne var glemt, Fangsten beskæftigede Fiskerne.

Den Gamle syntes at lytte efter Aareslagene, de døde Øine hvilede ubevægeligt frem paa Havet. En Maage strøg i sin Flugt tæt forbi hende. »Det var en Fugl!» sagde hun; »her er jo ingen uden vi to?»

»Nei slet ingen!» svarede *Otto* ligegyldig.

»Er der ingen i Boden, ingen bag Klitten?» sagde Fa'ermo'eren igjen. »Det var ikke for den tørre Mad, jeg gik hermed, ikke for at vadske mit Ansigt i Stranden. Jeg vilde tale med Jer i Eenrum, som vi ikke kunde til Huse. Maa jeg faae Eders Haand? Nu fører I selv Stavnaaren, nu den Gamle er i Jorden, Gaarden skal jo sælges og I kommer sagtens ikke meer her Vester paa. Vor Herre har gjort sort for mine Øine, før han lukkede mine Ører og gav mig Lov at reise. Jeg kan ikke see Jer meer; men jeg har Jer for min Tanke, som I saae ud, før I forlod vort Land. Nu er I vel kjønnere, kan jeg tænke, men lystigere er I ikke! snakke kan I vel, og jeg har hørt Jer lee, men det var kun en bitte bedre, end i de to sidste Aar I var herovre. Eengang vare Edets Klæder anderledes skaarne! ingen Nisse kunde skabe sig vildere end I!»

»Man bliver roligere med Aarene!» sagde *Otto*, og saae forundret paa den blinde Kone, der ikke slap hans Haand. »Som Dreng var jeg altfor lystig, det kunde ikke blive ved, og at jeg denne Gang er alvorlig, ja det seer hun jo nok jeg har Grund til! min sidste Støtte er falden bort!»

»Ja vist! ja vist!» gjentog hun langsomt og overveiende, men rystede derpaa med Hovedet. »Det kommer ikke derfor! troer han ikke paa Djævelens Magt? Vor Herre Jesus tilgive mig! troer han ikke paa onde Menneskers Kræfter? Der er ikke større Forskjel paa Menne-skets Barn og Skiftingen, de Underjordiske lægge for det i Vuggen, end paa Jer, som Dreng og som I blev det sidste Aar for I reiste. Det kommer af Bogen, det kommer af den megen Læsning, sagde jeg til de Andre. Gid jeg kunde have sagt det til mig selv! Men I skal blive glad, Sorgen i Eders Hjerter skal visne hen som en giftig Urt. Jeg veed, hvorfra den kommer, og har med Guds Bistand Frelse for den. Vil I love mig helligt, at ingen Sjæl i Verden faaer at vide, hvad vi tale her i denne Time?»